

РЕШЕНИЕ

№ 284

гр. Русе, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и девети юни през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Галина Магардичиян

при участието на секретаря Билген Байдинова
като разглежда докладваното от Галина Магардичиян Гражданско дело № 20254500100572 по описа за 2025 година

Предявени са искове с правно основание чл. 49 ЗЗД вр чл.52 ЗЗД вр чл.45 ЗЗД и с правно основание чл.86 ЗЗД.

Ищците Н. Ю. П., действаща лично и като майка и законен представител на М. М. А. са предявили срещу УМБАЛ“Медика Русе“ООД искове с правно основание чл.49 ЗЗД вр чл.52 ЗЗД за заплащане на обезщетение в размер на по 54 000лв за всяка от тях, частично предявени от сумата по 100 000лв за всяка от тях, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - претърпени болки и страдания и последващата смърт на М.Н., настъпили поради неправилно диагностициране, последвано от неадекватно лечение, изразяващо се в множество оперативни интервенции в периода 17.03.2020г-15.09.2020г-обосноваващи лекарска грешка, вследствие на противоправното поведение на служители на УМБАЛ“Медика“ООД-Русе, на които е било възложено предоставянето на медицинска помощ. Заявяват, че друга част от общия размер на претендираното обезщетение е заявена частично в размер на по 6000лв по гр.д.№ 5779/21 по описа на РРС, производството по което е висящо.

Ищците твърдят в исковата си молба, че Н. Ю. П. е живеела на семейни начала във фактическо съжителство с М.А.Н. от 2015г, с който имат общо дете - ищцата М. М. А., родена на **.**.****г. М.Н. е починал на **.**.****г с окончателна диагноза „карцинома ренис синистрает тромбозис вена реналис синистра“. Тази диагноза му е поставена едва в края на м.септември 2020г в МБАЛ“Сърце и мозък“-Плевен, въпреки че от м.март 2020 е постъпвал ежесечно на лечение в УМБАЛ“Медика“-Русе. В исковата молба са посочени всички периоди, в които същия е бил на лечение в последното медицинско заведение, както и какви медицински интервенции са му били

извършени. На 15.09.2020г след като състоянието му не се е подобрило, а напротив, е потърсен консулт в УМБАЛ“Канев“-Русе, където е бил приет в урологично отделение и вече му е поставена правилната диагноза-бъбречен карцином. След шест месеца лутане, болки и неправилно лечение е установена туморна маса в левия бъбрек с размери 123/90мм, както и метастази в белия дроб. Според поставената диагноза е налице локално нараснал тумор, който се е разрастнал и е достигнал до белия дроб. Незабавно след вече поставената правилна диагноза / след 6 месеца неправилно лечение, поради липса на правилна диагноза/ е предприето лечение на констатирания карцином. На 28.09.2020г е постъпил в МБАЛ“Сърце и мозък“-Плевен за операция на бъбречния карцином. Отново е бил с нетърпима болка и кръв в урината. Извършена е оперативна интервенция, отстранен е тумора, но въпреки това влошеното му общо здравословно състояние, вследствие на проведеното неправилно лечение е довело до леталния му край на **.**.****г. В продължение на 6 месеца М.Н., въпреки че ежемесечния престой в УМБАЛ“Медика“ООД-Русе, не е бил диагностициран правилно въпреки всички изследвания и констатираната симптоматика за наличие на карцином в бъбрека. Не са направени допълнителни изследвания и не е проведено правилно лечение именно поради небрежността на специалистите от УМБАЛ“Медика“ООД-Русе. В периода от първоначалната симптоматика 17.03.2020 до 15.09.2020г когато е диагностициран в друго лечебно заведение, считат че не е лекуван правилно и това забавяне е довело до усложнения в здравословното му състояние и леталния изход. Ранното диагностициране на карцином на бъбрека дава повече възможности чрез различни методи за лечение, както и по-голям шанс за преодоляване на заболяването. В случая проявената небрежност от страна на лекарския екип на УМБАЛ“Медика“-Русе е ограничила възможността за лечение и живот на М.Н. и е довела до неговата смърт. За развитието на болестта е спомогнало и 6-месечното бездействие и лечение, изразяващо се в отстраняването на съсиреци от уретера- три интервенции. От друга страна проведените няколко оперативни интервенции в УМБАЛ“Медика“-Русе не са сред предвидените за лечение на карцином на бъбрека, а напротив именно те са допринесли до усложнения в неговото състояние и настъпването на смъртта му. При проведено правилно и навременно лечение ракът на бъбрека е лечим и преодолим като заболяване, но в случая поради грубата небрежност, неправилното диагностициране и лечение на Н. му е отнет този шанс. Не са правени дори и опити за лечение, тъй като липсва правилно поставено диагноза. Въпреки наличната симптоматика не са правени допълнителни изследвания, които да изключат или да констатира наличието на карцином в бъбрека. С оглед на това е налице немарливо упражняване на занятие, което са намира в противоречие с утвърдените от медицинската наука и практика методи и технологии за осъществяване на медицинската помощ-чл.79 ЗЗД; с утвърдените по съответния ред медицински стандарти в съответната област-чл.6, ал.1 ЗЛЗ и Правилата за добра медицинска практика, приети и утвърдени по реда на чл.5,

ал.4 Закона за съсловните организации на лекарите и лекарите по дентална медицина; с основния принцип на правото на медицинска помощ-качество което понятие е посочено в чл.80 ЗЗ и включва в себе си своевременност и достатъчност на медицинската помощ; неспазване на правата на пациентите, като например правото на информирано съгласие или на изисквания към упражняването на медицинската професия, залегнали в Кодекса за професионалната етика на българските лекари-арг. От чл.190, ал.1 ЗЗ. С допуснатото немарливо изпълнение на лекарската професия и по време на неправилното лечение и след настъпилия летален изход са причинени значителни неимуществени вреди, както на детето на М.Н., така и на неговата жена, с която са живели заедно на семейни начала. Н. П. и починалия са били в много силна емоционална връзка и привързаност един към друг. В периода на неговото лечение П. е била неотлъчно до него и ежедневно е преживявала с него болките, които той е понася. През целия период, тя е изживявала негативните емоции от постоянното хоспитализиране на любимия ѝ мъж. Тя е трябвало да отговаря на въпросите, поставяни от тяхното дете защо е в болница и кога ще се оправи. Освен преживените тревоги във връзка с влошаване на здравословното състояние на Н., най-големия ад в живота и на двете ищци настъпва след неговата смърт. Млад човек на 46 години почина поради проявената небрежност от страна на лекуващия екип в продължение на 6 месеца. Това е причината неговата любима и тригодишната им дъщеря да останат сами и да се справят сами с трудностите, които поставя живота, без подкрепата на любим мъж и баща. От настъпване на смъртта му двете живеят с мъката по него и едва ли някога ще я преодолеят.

УМБАЛ „Медика-Русе“ООД със седалище и адрес на управление-гр.Русе в писмен отговор по реда и в срока по чл.131 ГПК считат, че предявените искиове са изцяло неоснователни и се оспорват по основание и по размер. Оспорват се изцяло изложеното в исковата молба, че от една страна за развитието на болестта карцином на левия бъбрек е спомогнало 6-месечното бездействие и неправилно лечение, изразяващо се в отстраняване на съсиреци от уретера чрез проведени три интервенции в ответната болница, а от друга страна тези интервенции не са сред предвидените за лечение на карцином на бъбрека и именно те са допринесли за усложнението на състоянието на Н.. В тези твърдения е налице вътрешно противоречие, което не може да бъде прието. Оспорват се твърденията на ищите, че извършените в УМБАЛ“Медика Русе“ЕООД три хирургични интервенции са били ненавременни, некачествено извършени и не са били необходими, както и че са довели до усложнение в състоянието на пациента. Оспорва се твърденията, че от страна на медицинския екип на болницата е налице проявена груба небрежност, небрежно отношение и немарливо упражняване на медицинската професия, че е налице противоправно поведение на лекарския екип, в резултат от което е настъпил леталния изход, т.е оспорват причинно-следствената връзка между извършените действия и твърдения резултат. Оплакванията за липса на своевременно диагностициране и последващо адекватно лечение,

както и за липса на извършени допълнителни изследвания за установяване наличие или липса на карцином на левия бъбрек, не отговаря на фактическата обстановка в случая. Отговора се излагат подробни данни относно всяка от хоспитализациите на Н.. На 04.08.2020г пациентът е изписан в задоволително състояние, без обективни оплаквания и лекуващият лекар е обсъдил с него необходимостта от контролни прегледи и извършване на сцинтиграфско изследване на бъбреците с цел преценка на по-нататъшното лечение, но поради предстояща семейна почивка на море, изследването е отложено във времето по искане на пациента. Липсата на обективни данни, които да установяват и докажат наличие на туморно образование в изследваната област, въпреки различните видове направени образни изследвания, както и след проведените консулти с кардиолог, ендокринолог и анестезиолог във връзка с придружаващите хронични заболявания, е направен извода за липса на обективни данни за туморно образуване. Следва да се има предвид, че когато пациентът е бил уведомен за определено лечение, провеждане на процедура/манипулация, ползи и рискове, алтернативни методи и т.н., риска от възникване на конкретно усложнение от предприетите диагностично-лечебни дейности преминава върху него, а не остава за сметка на лекаря/медицинския екип/лечебното заведение. Това е така, защото пациентът е уведомен своевременно за възможностите да настъпят определени неблагоприятни последици за него и той се е съгласил да ги понесе. По време на петте хоспитализации при ответника в медицинската документация на Н. и има подписан „декларация за информирано съгласие“. От наличната медицинска документация се установява, че ответникът чрез своите служители е предоставил пълна, точна и ясна информация на пациента Н. и при петте хоспитализации относно рисковете от предложеното лечение/хирургична интервенция и диагностично-уточняване с оглед последващо лечение. По време на лечението на Н. от м.март 2020г до началото на м.август 2020г ответното лечебно заведение е притежавало обща и специална компетентност, както в отделение по урология, така и в отделението по съдова хирургия, в съответствие с медицинските стандарти, като е създадо вътрешна организация и предпоставки за търсете на „точна медицинска диагноза“. Оплакванията на ищците в исковата молба за нарушение на принципа за качество, своевременност и достатъчност на медицинската помощ по чл.81, ал.2, т.1 ЗЗД, както и на Медицинските стандарти, без да конкретизират и индивидуализират своите оплаквания, не отговарят на действителната фактическа обстановка, твърденията им са неверни, поради което изцяло се оспорват от ответника. Лекарите, участващи в медицинския екип на ответната болница са положили адекватна грижа и са оказали качествена медицинска помощ на пациента М.Н., а твърденията и оплакванията в обратната посока се необосновани и недоказани. За него е положена цялата дължима медицинска грижа, като са извършени множество диагностични изследвания и е лекуван от заболяването, чиито симптоми са установени, а при липса на данни в множеството образни изследвания за

туморно образуване от страна на членовете на лекарския екип на ответната болница, което да е довело до посочените в исковата молба вреди поради липса на своевременно установяване наличието на карцином на левия бъбрек, представляващо непозволено увреждане по смисъла на чл.45 ЗЗД. Не са налице осъществени елементите на фактическия състав на чл.45 вр чл.49 ЗЗД, поради което предявените субективно кумулативно съединени искове са явяват неоснователни. Оспорва се изцяло заявения размер на обезщетение за причинени неимуществени вреди по 54 000лв, предявени за всяка от ищците. Прави се възражение за изтекла погасителна давност относно претендираните суми, ведно със законната лихва, считане от датата на настъпване на смъртта- **.**.****г до окончателно плащане.

В условията на евентуалност, ако се приеме, че е налице непозволено увреждане от страна на ответната болница се прави възражение за съпричиняване от страна на пациента М.Н., което се изразява в неполагане на необходимата грижа за здравословното си състояние чрез отлагане във времето на предложеното сцинтиграфско изследване, с оглед на резултатите от което би се продължило лечението и в друга насока. Същото е отложено поради лятна почивка на пациента на море, което само по себе си е индикация, че той е бил изписан в стабилно състояние и без оплаквания, които да препятстват пътуване и престоя му там. Освен това пациентът не е провеждал предписаното от ендокринолога лечение за коригиране на стойностите на кръвната захар във връзка със съществуващото хронично придружаващо заболяване-неинсулинозависим захарен диабет, както и не се е явявал на контролните прегледи, посочени в епикризите, приложени към исковата молба. При наличието на сериозни придружаващи заболявания, неявяването на контролни прегледи, както и отлагането на сцинтиграфското изследване по негово собствено решение, е съпричинен вредоносния резултат от самия пациент понес 50%. По тези съображения от съдът следва да отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани. Претендират се разносните по делото.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, приема за установена следната фактическа обстановка:

В периода от 17.03.2020 до 19.03.2020 М.Н. е лир на лечение в „УМБАЛ Медика Русе“ ООД гр.Русе в урологично отделение с диагноза № 20.2 „калкулус ренис ет уретерис синистра“/ камък в бъбрека с камък в уретера/. В епикризата е отразено, че има съпровождащо заболяване „хипертонично сърце без /застойна/ сърдечна недостатъчност, захарен диабет ти.2 новооткрит, обезитет/ хронично заболяване, което се характеризира с прекомерно натрупване на мастна тъкан в организма/. Извършена е операция-уретерна катетеризация. В епикризата е в хода на операцията не са визуализирани ту формации. Изписан е с медикаментозно лечение и поставен уретерален стент, който е с максимален престой 6 месеца, след което трябва да се екстрахира или да се подмени с нов.

В периода 11.05.2020г до 14.05.2020г е бил на лечение в същото болнично заведение с диагноза № 20.1 „калкулус уретерис синистра“ / камък в уретера/. Постъпил е по повод коликообразна болка в лява лумбална област и парене и дразнене при уриниране. Извършена е оперативна интервенция за „трансуретрално отстраняване на обструкция от уретер или бъбречно легенче“. По време на операцията не са установени тумори или конкременти в пикочния мехур. В колекторната система на левия бъбрек са открити конкремент, който след лазерна литотрипсия се дезинтегрирал под формата на пясък. Преценено е че стента не е необходим и се екстрахирал. Поставен е катетър. Посочено е че е изписан с уретерален стент.

В периода от 27.06.2020 до 03.07.2020 Н. е бил на лечение в същото болнично заведение, но в отделение „съдова хирургия“ с диагноза „атеросклероза на други артерии“. Приет е по спешност за оперативно лечение.

В периода от 05.07.2020 до 10.07.2020 е бил на лечение отново в урологично отделение на същата болница с диагноза Т 19.1 „корпус алиенум везице уринарие“ / чуждо тяло в пикочния мехур/. В епикризата е посочено, че постъпва по повод наличие на кръв и съсиреци в урината. Приет е по спешност за оперативно лечение, при което е проведено трансуретрално почистване на пикочния мехур.

В периода от 02.08.2020 до 04.08.2020 отново е бил на лечение в урологичното отделение на болницата по повод силна коликообразна болка в лява лумбална област и по хода на уретера. Извършена е операция, при която е извършено трансуретрално отстраняване на обструкция на уретер или бъбречно легенче.

По делото е представена медицинската документация, касаеща всяко от болничните лечения на М.Н. в УМБАЛ“ Медика-Русе“.

В периода от 15.09.2020 до 21.09.2020 е бил на лечение в отделение урология на УМБАЛ“Канев“АД –Русе за ендоскопски процедури при обструкция на долните пикочни пътища. Установено е тумурна маса, която инфилтрира долна и средна трета на левия бъбрек, както и венозна тромбоза. Заключение е наличие „най-вероятно на бъбречен карцином“. Извършена е оперативна интервенция.

Според представената аутопсия № 62/20, извършена от УМБАЛ“Сърце и мозък“ М.Н. е постъпил на 28.09.2020, починал е на **.**.****Г в 15.51 часа, а аутопсията е извършена на 06.10.2020г. Според епикризата в документа същият е постъпил в болницата за извършване на операция на тумор на левия бъбрек. Операцията е извършена съвместно от два екипа-урологичен и съдови хирурзи и мо е поставена окончателна диагноза „карцинома ренис синистра. Метастазис вена реналис синистра ет инфилтрацио ВК. Карцинома ренис синистра. При аутопсията е прието за основно заболяване „бъбречноклетъчен карцином-смесен тип с саркоматоидна компонента при наличие на нефролитиаза, който е с макроскопски размери 11 на 14 см. Открити са

метастази в лимфните възли и в белите дробове и туморни емболи във вена кава инфериор и вена реналис в белия дроб. Конкуриращо заболяване се явява-хипертонично сърце с дребноогнищна миокардиосклероза и исхемични промени. Като непосредствена причина са настъпване на фаталния изход е посочена остра сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност усложнени с белодробен оток. Вътрешните органи са с данни за венозен застой-Придружаващо заболяване е пиелонефрит и емфизем на белия дроб. По делото е представена и предаутопсионна епикриза от клиника по съдова хирургия на МАБЛ „Сърце и мозък“ – Плевен.

Според хистопатологично изследване № 5131 от 06.10.2020 от МЦ“Биолаб“- Плевен и според хистологичната диагноза от 09.10.2020г се касае за бъбречен карцином със саркоматоидна компонента при налична нефролитиаза и хроничен пиелонефрит, туморен ембол във вена кава инфериор, метастази в лимфни възли-хилусен и екстраренален.

М.А.Н. е починал на **.**.****г в гр.Плевен като към момента на смъртта си е бил на 46 години.

Ищцата М. М. А., родена на 11.09.2017г, е дъщеря на М.Н. и на ищцата Н. Ю. П., видно от представеното удостоверение за раждане, а видно от удостоверение за наследници, издадено от Община *****, с. ***** на 08.10.2020г е единствен негов наследник.

От показанията на разпитаните по делото свидетели се установява, че М.Н. е живеел на семейни начала с ищцата Н. Ю. П.. Според показанията на св. К.П., св. Н. К. и св. И. К., М.Н. и Н. П. имали перфектни отношения. Нямали проблеми и с детето си. Н. П. имала дете от предходен брак и М. споделял пред св. К., че иска да го осинови. Това дете се обръщало към него като към „татко“ и М.Н. не правел разлика между С., детето на Н. П., и тяхното дете М.. М.Н. много обичал детето си М..

Според свидетелите М.Н. имал проблеми с бъбреците и бил на лечение в УМБАЛ“Медика Русе“ като цялото лечение било около шест месеца. Н. и М. били много уплашени заради продължителното лечение. През тези шест месеца организма на М. много отслабнал, а в следствие е оказало, че има тумор в бъбреците. Заболяването му се отразило зле на Н. П., защото тя трябвало да се грижи и за мъжа си, но и за детето си. Детето и то било засегнато от това, че баща му толкова дълго време е в болница. Станало мълчаливо, спането му станало неспокойно. През целия период от време Н. била до него, доколкото можела и доколкото й позволявали да влиза при него. Тогава нейната майка се грижела за детето М.. Понякога я замествала съпругата на св. К.П., защото бабата ходела на работа.

Н. П. и М. А. много тежко приели смъртта на М.Н.. Когато той бил в Плевен, Н. П. се обадила на св.К., че на следващия ден ще го оперират и че трябва да намери двама души кръводарители, а те отишли да го видят предния ден. Той се радвал на малката и на следващия ден всички, в това число и близките им, чакала да чуят резултата от операцията. Тогава когато всички

очаквали да чуят за резултата, тя му се обадила да му каже, че няма нужда да търси кръводарители, защото М.Н. е починал. Тя пищяла по телефона. След това Н. П., св. К. и св. П. отишли в Плевен, за да вземат тялото, състоянието на Н. било много тежко и се налагало свидетелите да я подкрепят, за да не падне. Докато мине аутопсията, която се забавила, все се надявали, че не е той. Когато донесли тялото пуснали само Н. при него. Тя пищяла и обеснявала, че не може да е той, че от тук нататък животът ѝ е съсипа и остава сама. Според всички свидетели връзката между двамата била много силна. Тъй като Н. П. и М.Н. нямали сключен граждански брак, неговите родители го поглебали в с. *****. Н. искала само преди това да откарат тялото му в къщата, която строели, но това не се случило заради забавяне на аутопсията. Според турските ритуали жени на се допускали на гробищата, но нея я допуснали да присъства на погребението на М. Според свидетелите, състоянието на Н. било същото и по време на погребението и било такова и след това. Тя много трудно се възстановявала от неговата смърт. Тя непрекъснато се обаждала на св. Н. К. и св. И. К. по телефона и плачела, те отивали да я видят и тя пак плачела. Според свидетелите много време минало докато Н. започна да се възстановява и сега все още тя се разплаква при спомена за М..

Детето М. било малко когато баща ѝ починал и се наложило да и обясняват, че баща ѝ е звездичка и ги гледа отгоре, но тя продължавала да пита за него, да го търси. След смъртта на баща си детето ходело на психолог като според св. К. това е продължило две години. Наложило се, защото тя макар и да била малка разбирала цялата тежест на случилото се и трябвало да ѝ се обясни къде е баща ѝ и защо го няма, освен това имала проблеми със съня. Н. П. водела детето на гроба на баща ѝ и тя продължавала да пита той къде е, а майка ѝ и обяснявала, че е горе на небето. Според св.К. детето вече дори не можело да плаче и затова Н. спряла да го води на гроба на баща му. Според св. К.П. и понастоящем детето не може да разбере, че баща му е починал, независимо, че всички му казват, че баща му е звездичка. Не знаели как да му обяснят, че баща му е погребан.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи :

Производството по делото е образувано по субективно съединени иски за заплащане на обезщетение за причинени неимуществени вреди от непозволено увреждане с правно основание чл.49 от ЗЗД, изразяващи се в претърпени болки и страдания за всяка от ищите от загубата на М.Н., чиято смърт, според ищите, е настъпила в резултат на неправилно диагностициране и неадекватно лечение, включващо множество оперативни интервенции, извършени в периода от 17.03.2020 г. до 15.09.2020 г. Посочените обстоятелства, по тяхно твърдение, обосновават наличие на лекарска грешка, допусната в резултат на противоправното поведение на служители на УМБАЛ „Медика Русе“ ООД – Русе, на които е било възложено предоставянето на медицинска помощ.

За да бъде ангажирана обезщетителната отговорност на ответника по този иск за неимуществени и имуществени вреди, в процеса следва да се установят елементите от фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно- деяние, вреда, противоправност на деянието, причинна връзка и вина, която съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД се предполага. Отговорността по чл.49 ЗЗД е обективна - за чужди виновни противоправни действия и има обезщетително - гаранционен характер. За да се ангажира отговорността на УМБАЛ“Медика Русе“ООД по този текст е необходимо да се докаже, че при и по повод възложената работа, свързана с адекватното лечение на М.Н. е възникнала смъртта на това лице, респективно болките и страданията за ищите като негови близки- Н. П. като съжителстваща с него, а М. А.-негова дъщеря.

С оглед влязлото в сила Решение № 223 от 10.02.2025г, постановено по гр.д.№ 5779/21 по описа на РРС, потвърдено с Решение № 327 от 03.07.2025г по в.гр.д.№ 388/25 по описа на РОС, което въззивно решение не е допуснато до касационно обжалване с Определение № 886 от 24.02.2026г по гр.д.№ 3671/25 по описа на ВКС, 1 г.о, по предявените от Н. Ю. П. лично и като майка и законен представител на малолетното дете М. М. А. частични иски в размер на по 6000лв за всяка от тях срещу УМБАЛ“Медика“ООД със седалище и адрес на управление гр.Русе за причинените им неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и скръб от смъртта на М.Н., настъпила поради неправилно диагностициране, последвало от неправилно лечение, изразяващо се в множество оперативни интервенции в периода от 17.03.2020г – 15.09.2020г – обосноваващи лекарска грешка, вследствие противоправното поведение на служители на УМБАЛ“Медика Русе“ООД, на които е било възложено предоставянето на медицинска помощ и при съобразяване на т.2 от ТР № 3/2016г от 22.04.2019г, постановено по т.д. № 3/16 на ОСГТК на ВКС, силата на пресъдено нещо на решението по частичния иск е относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право.

В този смисъл силата на присъдено нещо на посоченото решение се разпростира върху следните елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане, а именно- деяние, вреда, противоправност на деянието, причинна връзка и вина, която съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД се предполага, както и по отношение на отговорността по чл.49 ЗЗД на ответника, че при и по повод възложената от дружеството- ответник работа негови служители са извършили виновни противоправни действия или бездействия, вследствие на което е настъпила смъртта на М.Н..

Формираната сила на пресъдено нещо на решението по частичния иск относно основанието преклудира правоизключващите и правоунищожаващите възражения на ответника срещу правопораждащите факти, относими към възникването и съществуването на материалното правоотношение, от което произтича спорното право, т.е СПН на решението се разпростира и върху

правоизключващите възражения от страна на ответника относно липсата на виновни противоправни действия или бездействия на служители на ответника, вследствие на което е настъпила смъртта на М.Н., както и върху възражението за съпричиняване от страна на пациента М.Н..

В този смисъл в настоящото производство в тежест на ишците е да установят единствено вида и интензитета на болките и страданията, които всяка от ишците е търпяла и търпи вследствие настъпилата смърт на М.Н., с оглед преценка основателността, респективно неоснователността на размера на предявените от всяка от тях искове за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди.

От събраните по делото гласни доказателства съдът приема за установено, че между ишците и починалия е имало много силна емоционална връзка, любов и привързаност. В периода на лечението Н. П. била неотлъчно до М.Н. и ежедневно преживявала с него болките, които той понасял. През целия период тя изживявала негативните емоции от постоянното хоспитализиране на любимия ѝ мъж. Освен притесненията за Н., Н. П. е трябвало да отговаря на детето си къде е баща ѝ, а след неговата смърт трябвало да му обясни също къде е баща ѝ като това ѝ било много трудно и обяснявала на детето, че баща ѝ е звездичка, но не знаела как да му каже, че баща ѝ е погребан в гроба, който посещавали. Освен преживените тревоги във връзка с влошаване на здравословното състояние на М.Н. и продължителното лечение, което било без резултат, най-голямото житейско сътресение за ишците настъпил с факта на неговата смърт. Те останали без подкрепата на любимия мъж и баща. От настъпване на смъртта на М.Н. двете живеят с мъката по него и не могат да я преодолеят и към настоящия момент. Били сринати и съкрушени, като и към момента продължават да страдат от липсата му, тъгуват за него и изпитват душевни болки. Н. П. останала отново без мъж и трябвало сама да се грижи за отглеждането и възпитанието на двете си деца. М. А., която макар и много малка към момента на смъртта на баща си, също е преживяла и продължава да преживява случилото се с него и вследствие на смъртта му е лишена за периода на израстването си, а и за цял живот, да живее без подкрепата на баща. Поради гореизложеното съдът намира предявените субективно съединени искове за доказани по своето правно основание.

Съгласно чл.52 от ЗЗД обезщетението за неимуществените вреди се определя от съда по справедливост. Съдът като съобрази вида и интензитета на неимуществените вреди и времето през което те са търпени, както и че същите ще продължават да се търпят от всяка от ишците, съдът счита, че общия размер на обезщетението за претърпените от всяка от ишците неимуществени вреди, следва да се определи на по 60 000.00 лева за всяка една от тях. По отношение на така определеният размер на обезщетението за неимуществени вреди настоящият съдебен състав извършва самостоятелна преценка на събраните в настоящото съдебно производство гласни доказателства относно конкретните болки и страдания, които всяка от ишците е търпяла и търпи от настъпилата смърт на М.Н. и не е обвързан от изводите на

съда по гр.д. № 5779/2021 г. по описа на Районен съд – Русе.

С влязлото в сила Решение № 223 от 10.02.2025 г., постановено по гр. д. № 5779/2021 г. по описа на Районен съд – Русе на ищците е присъдено обезщетение в размер на по 6 000лв по предявените от всяка от тях частични искове, поради което в настоящото производство съдът следва да присъди на всяка от тях обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на по 54 000лв./ 27 609.76евро/

Съдът намира възражението на ответника за погасяване по давност на предявените искове за неоснователно. Ищците твърдят, че неимуществените им вреди произлизат от настъпилата на **.**.****г смърт на М.Н., която от своя страна е настъпила поради лекарска грешка, изразяваща се в неправилно диагностициране на Н. от страна на служители-лекари в УМБАЛ“Медик Русе“ООД, поради което съдът намира, че това е началният момент, от който за тях следва да започне да тече давността за предявяване на исковите им за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди. В този смисъл с предявяване на вторите частични искове на 04.08.2025г давността за предявяването им не е изтекла. Съдът намира, че дори и да се възприеме становището на ответника, че давността за исковите започва да тече от датата на последната хоспитализация на Н. в УМБАЛ“Медика Русе“ООД, то възражението отново е неоснователно. Видно от представената по делото епикриза / л.12 от делото/ последното лечение на Н. в лечебното заведение-ответник по иска е в периода от 02.08.2020 до 04.08.2020 когато е изписан. Исковите са предявени на 04.08.2025г, т.е в последният ден на срока по чл. 110 ЗЗД. Неоснователно е като дата да се счита 03.08.2020, както е посочено в писмената защита на ответника, тъй като видно от официалният документ, издаден от самото лечебно заведение Н. е бил на лечение до 04.08.2020г, поради което това е датата, ако се приеме тезата на ответника, от която следва да се преценява давностния срок.

Върху присъдените обезщетение ответникът дължи обезщетение в размер на законната лихва по чл.86 ЗЗД, която при деликт е от деня на деликта-настъпилата смърт на Н. на **.**.****г. Съгласно чл. 111, в.“В“ ЗЗД вземането за обезщетение по чл.86,ал.1 ЗЗД за забавено изпълнение на едно и също парично задължение се погасява с три годишна давност. В този смисъл възражението на ответника, че вземането на ищците за обезщетение по чл.86 ЗЗД в размер на законната лихва е погасено по давност в периода от три години преди завеждане на исковите/ 04.08.2025г/, т.е в периода от **.**.****г до 03.08.2022г. Същото следва да се присъди от 05.08.2022г до окончателно плащане на присъдените обезщетения. Неоснователни са възраженията на ответника за липса на изменение на иска по чл.86 ЗЗД в този смисъл, в това число за непосочване на размер на лихвата, тъй като при обезщетение по чл.86 ЗЗД в размер на законната лихва не е равнозначно на претендиране на мораторна лихва и не следва да се посочва размер на същото.

В тежест на ответника е адвокатското възнаграждение на адв. Т. за

оказана безплатна правна помощ на всяка от ищите. Съдът на основание чл. 38 ЗА вр чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа определя в размер на по 2 541.12 евро / 4970лв/ за представителство на всяка от ищите.

В тежест на ответника е държавната такса по всеки от исковете или в общ размер на 2208.78 евро / 4320лв /.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА УМБАЛ „Медика Русе“ ООД със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.“Пирот“ № 24, вх.3, ет.1, ап.2, ЕИК 117044162 да заплати на Н. Ю. П., ЕГН: ***** от гр.****, ул.“***** *****“ № *, сумата от 27 609.76 евро / равностойност в лева 54 000лв/, по предявен частичен иск с правно основание чл.49 ЗЗД вр чл.52 ЗЗД, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и скръб от смъртта на М.Н. на **.**.****Г, настъпила поради неправилно диагностициране, последвано от неправилно лечение, изразяващо се в множество оперативни интервенции в периода 17.03.2020г. – 15.09.2020г. – обосноваващи лекарска грешка, вследствие на противоправното поведение на служители на УМБАЛ „Медика Русе“ ООД, на които е било възложено предоставянето на медицинска помощ, ведно със законната лихва върху главницата считано от 05.08.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА УМБАЛ „Медика Русе“ ООД със седалище и адрес на управление: гр.Русе, ул.“Пирот“ № 24, вх.3, ет.1, ап.2, ЕИК 117044162 да заплати на М. М. А., ЕГН: *****, чрез нейната майка и законен представител Н. Ю. П., ЕГН: ***** и двете с адрес: гр.****, ул.“***** *****“ № *, сумата от 27 609.76 евро / равностойност в лева 54 000лв/ по предявен частичен иск с правно основание чл.49 ЗЗД вр чл.52 ЗЗД, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки, страдания и скръб от смъртта на М.Н. на **.**.****Г, настъпила поради неправилно диагностициране, последвано от неправилно лечение, изразяващо се в множество оперативни интервенции в периода 17.03.2020г. – 15.09.2020г. – обосноваващи лекарска грешка, вследствие на противоправното поведение на служители на УМБАЛ „Медика Русе“ ООД, на които е било възложено предоставянето на медицинска помощ, ведно със законната лихва върху главницата считано от 05.08.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Н. Ю. П. и М. М. А., чрез нейната майка и законен представител Н. Ю. П. искове за присъждане на обезщетение по чл.86 ЗЗД върху присъденото на всяка от тях обезщетение за неимуществени вреди, за периода от **.**.**** до 04.08.2022г като погасени по давност.

ОСЪЖДА УМБАЛ „Медика Русе“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, ул. „Пирот“ № 24, вх. 3, ет. 1, ап. 2, ЕИК 117044162, да заплати на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА на адвокат Н. В. Т. от Адвокатска колегия – гр. Русе, адвокатско възнаграждение в общ размер на 5 082.24 евро / по 2541.12 евро / равностойност 4970лева/ за всяка от ищите/ за оказаната от

него безплатна правна помощ на всяка от ишците Н. Ю. П. и М. М. А. чрез своята майка и законен представител Н. Ю. П..

ОСЪЖДА УМБАЛ „Медика Русе“ ООД, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, ул. „Пирот“ № 24, вх. 3, ет. 1, ап. 2, ЕИК 117044162 да плати по сметка на РОС държавна такса по предявените иски в общ размер на 2208.78 евро.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Апелативен съд-гр.Велико Търново в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____